किंच अस्माकंत्वद्विरहेप्राप्तमेवमरणंकिंतुत्वत्कथाऽमृतंपाययद्भिः सुकृतिभिर्वंचितमित्याहुः तवेतिकथैवामृतं अत्रहेतुः तप्तजीवनम् प्रसिद्धामृ तादुत्कर्षमाहुः कविभिः ब्रह्मविद्भिरपीडितंस्तुतम् देवभोग्यंत्वमृतंतैस्तुच्छीकृतम् किंच कल्मषापहंकामकर्मनिरसनम् तत्त्वमृतंनैवंभूतम् किंच श्रवणमंगलंश्रवणमात्रेणमंगलप्रदं तत्त्वनुष्ठानापेक्षम् किंच श्रीमत्सुशांतंतत्तुमादकम् एवंभूतंत्वत्कथाऽमृतमाततंयथाभवतितथायेभुविगृणंतिनि रूपयंतितेजनाभूरिदाः बहुदातारः जीवितंददतीत्यर्थः यद्वा एवंभूतंत्वत्कथाऽमृतंयेभुविगृणंतितेभूरिदाःपूर्वजन्मसुबहुदत्तवंतः सुकृतिनइत्यर्थः एतदुक्तंभवति येकेवलंकथाऽमृतंगृणंतितेऽपितावदतिधन्याःकिंपुनःयेत्वांपश्यंति अतःप्रार्थयामहेत्वयादृश्यतामिति ॥ ९ ॥ ननुमत्कथाश्रव णेनैवनिर्वृताभवत्यः तत्किंमद्दर्शनेन त्वद्विलासक्षुभितचित्तावयंतत्रापिशांतिंनविंदामइत्याहुः प्रहसितमिति हेप्रियकुहककपट संविदःसंकेत

तवकथाऽमृतंतप्तजीवनंकविभिरीडितंकल्मषापहम् ॥ श्रवणमंगलंश्रीमदाततंभुविगृणंतितेभूरिदाजनाः ॥ ९॥ प्रहसितंप्रियप्रेमवीक्षणंविहरणंचतेध्यानमंगलम् ॥ रहसिसंविदोयाहृदिस्पृशःकुहकनोमनःक्षोभ यंतिहि ॥ १० ॥ चलसियद्व्रजाच्चारयन्पशून्नलिनसुंदरंनाथतेपदम् ॥ शिलतृणांकुरैःसीदतीतिनःकलिल तांमनःकांतगच्छति॥ ११ ॥ दिनपरिक्षयेनीलकुंतलैर्वनरुहाननंबिभ्रदावृतम्॥ घनरजस्वलंदर्शयन्मुहुर्म नसिनःस्मरंवीरयच्छसि॥ १२॥ प्रणतकामदंपद्मजार्चितंधरणिमंडनंध्येयमापदि ॥ चरणपंकजंशंतमंच तेरमणनस्तनेष्वर्पयाधिहन्॥ १३ ॥

नर्माणि ॥ १० ॥ किंच त्वयिवयमतिप्रेमार्द्रचित्ताः त्वंपुनरस्मासुकेनहेतु नाकपटमाचरसीत्याहुः श्लोकद्वयेन चलसीति हेनाथहेकांत यत्यदाव्रजाच्चलसिपशूंश्चारयन्तदातत्नलिनसुंदरंकोमलंतेपदंशिलैःकणिशैः तृणैरंकुरैश्चसीदति क्लिश्येदितिनोमनःकलिलतामस्वास्थ्यंगच्छति प्राप्नोति एवंभूतास्त्वद्दुःखशंकितचित्तावयम् ॥ ११ ॥ त्वंतुदिनपरिक्षयेसा यंकालेनीलकुंतलैरावृतंघनरजस्वलंगोरजश्छुरितंवनरुहाननमलिमालाकुलपरागच्छुरितपद्मतुल्यमाननंबिभ्रत् तच्चमुहुर्मुहुर्दर्शयन्नोमनसिके वलंस्मरंयच्छसि अर्पयसि नतुसंगंददासीतिकपटइतिभावः ॥१२॥ अतोधुनाकपटंविहायएवंकुर्वितिप्रार्थयंतिश्लोकद्वयेन प्रणतकामदमिति हेआधिहन् हेरमण पद्मजेनार्चितंआपदिध्येयंध्यानमात्रेणापन्निवर्त्तकम् शंतमंचसेवासमयेऽपिसुखतमंतेचरणपंकजंकामतापशांतये नःस्तने ष्वर्पयेति ॥ १३ ॥